

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. Кюстендил, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Ваня Др. Богоева
Евгения Хр. Стамова

при участието на секретаря Любка Евг. Николова
като разгледа докладваното от Евгения Хр. Стамова Въззивно гражданско дело № 20231500500426 по описа за 2023 година

Производството е въззивно и се развива по реда на чл.258 и сл. от ГПК, във връзка с чл.150 от СК.

С решение №803/22.08.2023г. постановено по гр.д.№755/2023г. на Кюстендилския районен съд, съдът се е произнесъл по иск с правно основание чл.150 СК, за изменение размера на издръжката, която С. С. Й., ЕГН ***** от гр.Кюстендил, ул. "*****" следва да заплаща на дъщерите си Н.С.С., ЕГН ***** и В.С.С., ЕГН *****, представлявани от тяхната майка А. В. Й., ЕГН *****, трите с адрес с.С., общ.Кюстендил, ул*****, увеличавайки я от 180.00 лв. на 250.00 лв. за Н. и от 170.00 лв. на 240.00 лв. за В., платима до 5-то число на текущия месец, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от 12.04.2023г. до навършване на пълнолетие или до настъпване на причина за изменение или прекратяване на издръжката. Исковете за разликата над уважения размер от 250.00 лв., дължима на Н.С.С. до претендираните 350.00 лв. и за сумата над 240.00 лв., присъдени в полза на В.С.С. до претендираните 300.00 лв., са отхвърлени като неоснователни. На основание чл.242, ал.1 пр.1 ГПК е допуснато предварително изпълнение на решението. С. С. Й. е осъден да заплати на адв. К. Д. възнаграждение в размер на 500.00 лв., по сметка на Районен съд- Кюстендил сума 201.60 лв., държавна такса върху увеличения размер на издръжката, както и 5.00 лв., за служебно издаване на изпълнителен лист.

В срока за обжалване на решението, определен в чл.259, ал.1 ГПК, по делото е постъпила въззивна жалба от ищците, представлявани от тяхната майка А. В. Й.. В жалбата се твърди необоснованост на обжалвания съдебен акт и е изразено недоволство от размера на присъдената издръжка, недостатъчна с оглед потребностите и интересите на децата. Сочи се липса на мотиви за начина на разпределение на издръжката между двамата родители и относно нейния размер, като се изтъква, че не е съобразено обстоятелството, относно осъществяваните от майката непосредствени грижи за отглеждане на децата. Прави се сравнение за размера й, съпоставен с законоустановения социален минимум, възлизащ на 504.00 лв. Друг аргумент в подкрепа на твърдението за недостатъчност на издръжката се извлича от обстоятелството, че новоопределената издръжка е само с около 70.00 лв. по – висока от първоначално определения размер. Оспорва се ,решението за невъзможност за за позоваване на нормата на чл.176, ал.1 ГПК и се прави искане за отмяна на решението и уважаване на исковата претенция, в пълните предявени размери. Претендират се разноски за производството.

Препис от жалбата е връчен на ответника, представляван от адв. В., при условията на чл.47, ал.6 ГПК. Писмен отговор в срока по чл.263, ал.1 ГПК не е постъпил.

Въззивният съд, след преценка на твърденията и възраженията на страните, както и на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Районен съд – Кюстендил се е развило по депозирана от А. В. Й., като майка и законен представител на малолетните деца Н.С.С. и В.С.С., срещу С. С. Й. искова молба, с която са предявени искове с правно основание чл. 150 СК с искане да бъде увеличен първоначално определения размер на издръжката, която ответника е заплащал на двете си деца, като за детето Н.С.С. издръжката да бъде увеличена от 180 лева на 350 лева, а за детето В.С.С. от 170 на 300 лева.

От приобщените пред районната инстанция доказателства се установява, а и това не е спорно между страните, че А. В. Й. и С. С. Й. са родители на непълнолетното към момента дете Н.С.С. и малолетната В.С.С..

Установено е, че по силата на решение по гр. д. № 127/2018 г. на КРС бащата е осъден да заплаща издръжка на Н.С.С. в размер на 180 лв. и на В.С.С. в размер на 170 лв.

Майката има осигурителен доход в размер на 967 лв. за м. 05 на 2023 г. Получаваното от последната брутно трудово възнаграждение за периода от м. 01 – до м. 06 на 2023 г. е в общ размер на 5804.86 лева.

Не са налице доказателства и данни, че бащата работи и получава доход.

От приобщения във въззивното производство Социален доклад се установява, че за учебната 2023/2024 г. Н. С.а е записана като ученичка в осми клас в *****, а детето В. С.а е ученичка в пети клас

в *****. Основните грижи за децата са поети от майката. На децата са осигурени подслон, храна, облекло, вещи и консумативи, както и достъп до здравни и образователни грижи. Жилището, в което се отглеждат Н. и В., се намира в с. С., общ. Кюстендил и е собственост на родителите на А. Й.. За децата е обособено лично пространство в жилището. Създадени са добри хигиенно – битови условия. По данни на майката бащата от години живее и работи в Германия.

При така установеното от фактическа страна, КнОС от правна приема следното:

Съдът, след като се запозна с материалите по делото приема, че въззивната жалба е допустима, доколкото изхожда от страна в първоинстанционното производство, подадена е в срок и е насочена срещу съдебен акт, подлежащ на въззивна проверка.

В съответствие с правомощията си по чл. 269 от ГПК съдът извърши служебно проверка на валидността на решението и прецени допустимостта му, в резултат на която проверка намира, че то е валидно - постановено е от надлежен съдебен орган, функциониращ в надлежен състав в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма и е подписано от съдебния състав, който го е постановил. То е и допустимо.

По правилността:

Съгласно чл. 269, изр. 2 от ГПК по отношение на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан от посоченото във въззивната жалба, като служебно правомощие има да провери спазването на императивните материалноправни разпоредби, приложими към процесното правоотношение. На основание т.1 от Тълкувателно решение №1/09.12.2013 г. на ВКС по тълк. дело №1/2013 г. на ОСГТК въззивната инстанция не е ограничена от посоченото във въззивната жалба, когато следи служебно за интереса на някоя от страните по делото или за интереса на родените от брака ненавършили пълнолетие деца при произнасяне относно упражняването на родителските права, личните отношения, издръжката на децата и ползването на семейното жилище.

Наведеният с въззивната жалба спорен момент е свързан с размера на присъдената издръжка, който се приема за занижен.

За да бъде изменен размерът на присъдена по-рано издръжка, е необходимо да се констатира изменение на обстоятелствата, при които същата е била определена (чл. 150 СК). В тази връзка релевантни са нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи (чл. 142, ал. 1 СК).

В т. 19 на ППВС № 5/ 16.11.1970г. е направено тълкуване на понятието „изменение на обстоятелствата“. Посочено е, че такова ще има когато е налице трайно съществено изменение в нуждите на издържания или трайна и съществена промяна във възможностите на задълженото лице. Предпоставките са дадени при условията на алтернативност, поради което е достатъчно наличието само на една от тях, за да се приеме, че иска е доказан по своето основание. Не е необходимо също така да има

продължителност на периода между предходната издръжка и искането за изменение. Искът за изменение на издръжката може да се предяви веднага щом е налице промяна в обстоятелствата, при които е определена предходната издръжка.

В принципен аспект нуждите на оправомощения да получи издръжка са детерминирани от неговата възраст, образование, както и от всички обстоятелства, имащи значение за случая. От данните по делото се установява, че по силата на решение по гр. д. № 127/2018 г. на КРС бащата е заплащал издръжка на Н.С.С. в размер на 180 лв., а на В.С.С. в размер на 170 лв. От момента на определяне размера на тази издръжка до настоящия момент са изминали пет години. Установено е, че двете деца са ученици - Н. в осми клас, а В. в пети клас. Обучават се в дневна форма, като В. е на задължителна целодневна организация на учебния процес, която включва пълния образователен цикъл. Следва да се отчете и обстоятелството, че към момента сме изправени към новонастъпили социално-икономически промени /увеличаване на цените на стоките и услугите, което е особено осезаемо през последните две години/, които макар и обективни и стоящи извън волята на родителите, неминуемо водят до извод за увеличаване на нуждата от парични средства за издръжката, необходима за отглеждане, възпитание, обучение и развитие на детето. Промяната в нуждите на децата има траен и продължителен характер, което обуславя извода за основателността на иска за изменение на първоначално определената издръжка.

Размерът на издръжката следва да се определи според правилото на чл.142 ал.1 от СК, според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което дължи издръжка.Съгласно чл.12, ал.2 СК размерът на минималната издръжка на едно дете е равна на 1/4 от размера на минималната работна заплата - МРЗ 2023- 780.00 лв- издръжка 195.00 лв.

. С порастването на децата, нуждите им от средства за издръжка, развитие и обучение обективно са нараснали. Размерът на издръжката обаче не може да бъде определен само въз основа на нуждите на детето. Те трябва да се съпоставят и с възможностите на лицето, което дължи издръжка и при съотношението на двете величини да се определи нейния размер. Задължението за издръжка се разпределя между родителите според възможностите им. Принципът за определяне на издръжката според възможностите и материалното състояние на лицето, което дължи издръжка, е основен принцип в СК.

Според т. 5 на ППВС № 5/ 16.11.1970г. „възможностите,, на лицето, което дължи издръжка следва да се определят от неговите доходи, имотно състояние, възраст, образование, професионална квалификация, трудоспособност. Следва да се отчетат и „непосредствените грижи” (грижите и издръжката, доставяни в натура) от родителя, който упражнява родителските права.

Установено е по делото, че нетния месечен трудов доход на майката е около 850 лева. По делото липсват данни за трудовата заетост и получаваното

от бащата трудово възнаграждение.Бащата не е намерен на известния адрес в страната и не е възможно позоваване на последиците на чл.176 ГПК.Следва да бъде споделен извода в първоинстанционното решение, че се касае за лице в трудоспособна възраст, което би могло да получава поне минималната работна заплата за страната.

В контекста на горното, отчитайки установените фактически положения, свързани с нуждите на децата, материалните възможности на техните родители и упражняването на родителските права от майката, първостепенният съд е преценил, че бащата може да заплаща издръжка в размер на 250 лева за непълнолетната Н. и 240 лева за малолетната В..

Тези размери съдът приема за справедливи и съответстващи, както на нуждите на децата, така и на възможностите на бащата. За да достигне до този извод, настоящият състав отчита потребностите на децата, които неминуемо нарастват с нарастване на тяхната възраст. Силно завишеният към момента жизнен стандарт, породен от значително завишените цени на стоки и услуги в страната, предопределя неминуемо и увеличение на средствата за отглеждане на дете. Към 2022 г. в Р България, съгласно данни на Националният статистически институт, средният месечен потребителски доход на едно лице в домакинство е 580 лева. Майката А. Й., както безспорно се установи, поема изцяло грижите за отглеждането и възпитанието на двете деца. Същата, с оглед получавания към момента нетен месечен доход около 850 лева, е в невъзможност сама да осигури нужните средства за издръжка на двете й деца.Лицето, което дължи издръжка може да бъде освободено от това задължение само при пълна, обективна и абсолютна невъзможност да дава издръжка. В отсъствие на конкретни доказателства - относно местопребиваването на ответника, трудова заетост и доходите му, е невъзможно да бъде присъдена издръжка в по - високи размери.Иначе средствата за задоволяване на обичайните битови потребности на децата и за социални дейности е в рамките на възприетите в съдебната практика размери за деца на тази възраст,

С оглед на изложеното подадената жалба е неоснователна.

Решението следва да бъде потвърдено.На основание чл.47, ал.6 ГПК вр. с чл.83, ал.1 т.2 ГПК на адв.В. следва да бъде изплатено от бюджета на съда, възнаграждение за представителство на ответника, в качеството на особен представител, което съдът определя на 1/2 от минимума съгласно чл.7, ал.1 т.6 от Наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 271 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №803/22.08.2023г. постановено от

Кюстендилския районен съд по гр.д.№755/2023г. в обжалваната част, в която, като неоснователни са отхвърлени предявените иски с правно основание чл.150 СК, за изменение размера на издръжката, която С. С. Й., ЕГН ***** от гр.Кюстендил, ул. "*****" следва да заплаща на дъщерите си Н.С.С., ЕГН ***** и В.С.С., ЕГН *****, представлявани от тяхната майка А. В. Й., ЕГН *****, трите с адрес с.С., общ.Кюстендил, ул.*****, за суми над 250.00 лв. до 350.00 лв за Н.С.С. и над 240.00 лв. до 300.00 лв. за В.С.С., платима до 5-то число на текущия месец, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от 12.04.2023г. до навършване на пълнолетие или до настъпване на причина за изменение или прекратяване на издръжката.

На основание чл.47, ал.6 ГПК вр. с чл.83, ал.1 т.2 ГПК на адв.Л. В. да се изплати възнаграждение в размер на 250.00 лв, за осъществено представителство на ответника С. С. Й. във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____